

Πανό του Κόμματος Εργασίας ΕΜΕΡ: Ενάντια στον πόλεμο και την εκμετάλλευση. Δουλειά, Ειρήνη, Ελευθερία

Σείτ Αλυτογάν*

Απ' την αρχή του πολέμου της Συρίας επανειλημμένες φορές είχε τονιστεί ότι η εφαρμογή της συγκεκριμένης πολιτικής που είχε επιλεγεί το καθεστώς της Αγκυρας θα καταλήξει σε βάλτο.

Και στο αδιέξοδο στο οποίο έχει βρεθεί σήμερα η κυβέρνηση Ερντογάν είναι πιο ορατό από ποτέ. Γι' αυτό και προσπαθεί να κάνει εξαγωγή των προβλημάτων της, εργαλειοποιώντας το μόνο βασικό όπλο που τις έχει απομείνει, τη **διαχείριση δηλαδή του προσφυγικού ζητήματος**.

Όταν Τούρκος αξιωματούχος που δεν κατονομάζεται, αναφέρει στο πρακτορείο **Reuters** την πρόθεση της Αγκυρας να μην σταματήσει τους Σύρους πρόσφυγες που θα επιδιώξουν να φτάσουν στην Ευρώπη δια ξηράς ή θαλάσσης, και το κρατικό πρακτορείο ειδήσεων της Τουρκίας **Anadolu**, απαίτησε από τη διεθνή κοινότητα να «αναλάβει τις ευθύνες της», μετά την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στο Ιντλίμπ της Συρίας, και τα σφοδρά πλήγματα που δέχτηκε το τούρκικος στρατός, αντιλαμβάνεται κανείς πόσο έχει στριμωχθεί ο Ερντογάν.

Είναι επίσης χαρακτηριστική η δήλωση του εκπροσώπου του κυβερνητικού κόμματος (AKP), Ομέρ Τσελίκ, ο οποίος δήλωσε σήμερα πως αν και η Τουρκία παραμένει δεσμευμένη στην τρέχουσα πολιτική της στο προσφυγικό/μεταναστευτικό ζήτημα, **δεν είναι πλέον σε θέση να συγκρατήσει την εντεινόμενη ροή των προσφύγων από τη Συρία**.

Ας δούμε τηλεγραφικά το χρονικό που οδήγησε στην σημερινή κατάσταση που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση της Τουρκίας.

Το καθεστώς της Αγκυρας επέμενε να πατάει σε δύο βάρκες στην θαλασσοταραχή που υπάρχει στην ευρύτερη γεωπολιτική περιοχή θεωρώντας ότι έτσι θα εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του, στην κατάσταση που έχει δημιουργηθεί.

Οι εξελίξεις που ακολούθησαν σε οδηγούν να καταλήξεις σε κάποια συμπεράσματα ειδικά σε ό,τι αφορούν

τις Τουρκο-Αμερικανικές και Ρωσο-Τουρκικές σχέσεις. Παίρνουμε σαν δεδομένο ότι ο αρχικός λεονταρισμός του Ερντογάν βασιζόταν στα κενά που δημιουργούνταν απ' τους ανταγωνισμούς της Αμερικής, Ρωσίας και των υπόλοιπων ιμπεριαλιστών.

Η Τουρκία για να προχωρήσει στην επεκτατική πολιτική της, χρησιμοποιούσε δύο κύρια ζητήματα. Ένα ήταν το κουρδικό και το άλλο οι τζιχαντιστές. Το καθεστώς της Άγκυρας θεωρούσε τους Κούρδους τρομοκράτες και απ' την άλλη προστάτευσε τους τζιχαντιστές για την νομιμοποίηση της εισβολής της στη Συρία.

Η Ρωσία έως ένα σημείο άναψε το πράσινο φως στην Τουρκία για την εισβολή της σε κάποιες περιοχές στη Συρία, όμως απ' την άλλη μεριά εξασφάλισε με έμμεσο τρόπο το να αναγκαστεί η Άγκυρα στην αναγνώριση του καθεστώτος Άσαντ, επιβάλλοντας τον περιορισμό της εισβολής των Τουρκικών στρατευμάτων.

Να υπενθυμίσουμε ότι ο Ερντογάν αρχικά ανακοίνωνε ότι πρόθεσή του με την εισβολή, ήταν να θέσει υπό τον έλεγχό του περιοχές σε 480 χιλιόμετρα μήκος και 34 χιλιόμετρα βάθος. Όμως με την συμφωνία του Σότσι αυτός ο στόχος αποδείχτηκε ανέφικτος.

Όλες οι ενδείξεις έδειχναν ότι το καθεστώς του Άσαντ με την στενή υποστήριξη της Ρωσίας θα ξεκινήσει να επιτεθεί στις περιοχές που ήταν υπό τον έλεγχο των τζιχαντιστών. Πράγματι αμέσως μετά την Πρωτοχρονιά οι δυνάμεις του Άσαντ ξεκίνησαν να ελευθερώνουν αρκετές σημαντικές περιοχές που ήταν υπό τον έλεγχο των τζιχαντιστών και να φτάνουν στην πόλη Ιντλίμπ.

Εδώ πρέπει να ανοίξουμε μία παρένθεση και να πούμε ότι η Τουρκία γύρω απ' το Ιντλίμπ είχε δημιουργήσει εννιά φυλάκια στρατιωτικών δυνάμεων, τα οποία προβλέπονταν από τη συμφωνία Σότσι που είχε υπογραφεί μεταξύ Ρωσίας - Τουρκίας με στόχο τη διάλυση και τον αφοπλισμό των τζιχαντιστικών οργανώσεων. Όμως η Τουρκία ποτέ δεν τήρησε αυτή την δέσμευση της, αντίθετα χρησιμοποίησε τους τζιχαντιστές στην εισβολή της Συρίας και τώρα στη Λιβύη.

Όσο οι συριακές δυνάμεις προχωρούν στις περιοχές που είναι υπό τον έλεγχο των τζιχαντιστών, τόσο η Τουρκία μπαίνει στο στόχο γιατί τα φυλάκια που έχει δημιουργήσει είναι μέσα σ' αυτή την περιοχή.

Οι τελευταίες πληροφορίες αναφέρουν ότι ο τουρκικός στρατός έχει μεγάλες απώλειες, με την Συρία να εξακολουθεί να σφυροκοπεί τις τουρκικές στρατιωτικές θέσεις. Η Άγκυρα υποστηρίζει ότι ο αριθμός των στρατιωτών της που σκοτώθηκαν είναι **33**, ενώ πιο έγκυρες ανταποκρίσεις μιλούν για **πάνω από 100 νεκρούς**.

Πριν λίγες μέρες πάλι είχαν σκοτωθεί αρκετοί αξιωματικοί και στρατιώτες της Άγκυρας, στα παρόμοια πολεμικά μέτωπα.

Και οι δύο πλευρές (Άγκυρα - Ρωσία) αλληλοκατηγορούνται ότι δεν τηρείται η συμφωνία του Σότσι. Η Ρωσία λέει ότι η Τουρκία δεν αφοπλισε τους τζιχαντιστές, δεν τήρησε τη συμφωνία και η Τουρκία λέει ότι το Ιντλίμπ θα ελεγχθεί απ' την Τουρκία και οι δυνάμεις του Άσαντ θα παραμείνουν μακριά απ' την περιοχή.

Με λίγα λόγια ήταν αναμενόμενες οι επιθέσεις των δυνάμεων του Άσαντ προς τις τζιχαντιστικές θέσεις που σχεδόν πια ελέγχουν όλη την επικράτεια της Συρίας και η ύπαρξη της Τουρκίας στη Συρία έρχεται σε αντίθεση με τα ρωσικά συμφέροντα.

Όπως αναφέρει και ο τίτλος **η Τουρκία έχει μπει σε βάλτο**. Ή θα περιοριστεί η παρουσία της στη Συρία με μία νέα συμφωνία με τη Ρωσία ή με την πλήρη υποστήριξη της Αμερικής και του ΝΑΤΟ θα συνεχίσει τον πόλεμο ενάντια στον Άσαντ. Η δεύτερη περίπτωση δεν φαίνεται πολύ εφικτή για την Τουρκία.

Η Τουρκία αντιμετωπίζει τεράστια οικονομικά και πολιτικά προβλήματα και ήδη υπάρχουν μεγάλες αντιδράσεις μέσα στον κουρδικό και τουρκικό λαό, για τις στρατιωτικές της επιχειρήσεις, που προκαλούν πέρα από θύματα και νέο τεράστιο οικονομικό κόστος.

Η συντριπτική πλειοψηφία των **MME** που καθοδηγούνται απ' την κυβέρνηση του Ερντογάν συνεχίζουν να δηλητηριάζουν τον κόσμο με μαύρη προπαγάνδα όμως η θύελλα που προσπαθούν να ξεσηκώσουν με τον "τουρκικό ηρωισμό και εθνικισμό" δεν πουλάει πολύ, όπως παλιά. Γι' αυτό όσο δυσκολεύεται στην εξωτερική πολιτική της και στον πόλεμο της Συρίας τόσο αυξάνει την τρομοκρατία στο εσωτερικό.

Ανακοίνωση του ΕΜΕΡ

Το **Κόμμα Εργασίας ΕΜΕΡ** έδωσε στη δημοσιότητα μία ανακοίνωση για τους **33 Τούρκους στρατιώτες** που έχασαν τη ζωή τους στη Συρία. Το ΕΜΕΡ στην ανακοίνωση τονίζει ότι η εισβολή στη Συρία και η συμμαχία με τους τζιχαντιστές οδήγησε στην απώλεια των στρατιωτών και δείχνουν το βαρύ τίμημα αυτής της πολιτικής. Οι Τούρκοι στρατιώτες να αποτελούν ασπίδα μπροστά στους τζιχαντιστές δεν είναι προς το συμφέρον των λαών της Τουρκίας. Όμως το καθεστώς του Ερντογάν επιμένει σ' αυτή την πολιτική εδώ και 9 χρόνια έχοντας βαρύ κόστος για το λαό. Ο πόλεμος της Συρίας δεν έχει καμία σχέση με την εθνική ασφάλεια και εθνικά συμφέροντα. Το εθνικό συμφέρον είναι να τερματιστεί η εισβολή και οι Τούρκοι στρατιώτες να επιστρέψουν στην Τουρκία.

Το ΕΜΕΡ αναφέρει μεταξύ άλλων ότι η εξουσία διαπραγματεύεται με την Αμερική στο ζήτημα του Ιντλίμπ και ταυτόχρονα καλεί το **NATO** να πάρει ενεργή θέση. Αυτή η πολιτική σπρώχνει την Τουρκία μέσα σ' ένα πιο γενικευμένο πόλεμο και δίνει δυνατότητα στους ιμπεριαλιστές να παρέμβουν πιο δυναμικά και στην Τουρκία και στην περιοχή. Η κυβέρνηση πρέπει αμέσως **να τερματίσει την εισβολή στη Συρία** και να δώσει **τέλος στη συμμαχία με τους τζιχαντιστές**. Όλοι οι ξένοι στρατιώτες πρέπει να φύγουν απ' τη Συρία και να τερματιστούν οι ξένες παρεμβάσεις γι' αυτό όλες οι δυνάμεις που υποστηρίζουν και αγωνίζονται για δημοκρατία και ειρήνη πρέπει να διευρύνουν τον αγώνα. Το κόμμα μας θα κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση και θα συνεχίσει να αγωνίζεται για **δημοκρατία, ελευθερία και ειρήνη στην περιοχή**.

Στο πανό γράφει: Ενώπιον στον πόλεμο και την εκμετάλλευση. Δουλειά, ειρήνη, ελευθερία

***Ανταποκριτής στην Αθήνα της ημερήσιας εφημερίδας της Τουρκίας Εβρενσέλ**